

Published by Triglav Club Limited
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR — LETO 9 FEBRUAR 1979 No. — ŠTEV 37

FEBRUAR, 1979 TRIGLAV STRAN 3

GLAS
JADRANA

SREČA, SOLZE, PESEM...

(Ob obisku jugoslovanske ženske teniške reprezentance na Jadranu.)
Teško pričakovane jugoslovanske teniške igralke Mima Jaušovec, Lea Degen, obe iz Maribora in Nina Del Mestre iz Splita ter voditeljica ga, Lea Habunek pravtako iz Maribora so le prispale še v pravem času na mednarodno žensko teniško tekmovanje v Melbourne. Zaradi slabega vremena v Beogradu so potovale pet dni namesto dva in to preko Rima, Londona in Amsterdama. Kljub temu pa so se po mnenju mnogih uvrstile zelo dobro.

Člani Jadrana smo se še posebno veselili njihovih uspehov. Učiteljica ga. Ivanka Škof se je zaradi svojih šolskih otrok še posebno prizadevala, da bi jih povabila v klubske prostore. Dogovorila se je s predsednikom Ko-ordinacijskega odbora jugoslovanskih organizacij za Viktorijo, da bodo, če bo le mogoče, v soboto 2. decembra obiskale Jadran. Ob napovedanem času je bila na Jadranu zbrana prečnejša množica otrok in odraslih in vsi so nestrpnost čakali na sporočilo, da so proste. Otroci so jih čakali kar na cesti pred vhodom. In ko so prispale, je bila sreča nepopisna. In ne samo otrok, tudi odraslih! Ker so dekleta zastopnice domovine, čeprav samo v športu, je pomnilo nam, kakor da nas pozdravlja domovina. Za spomin na ta obisk so morale podpisovati na slike, saj otroci niso mogli več zdržati. Kmalu pa se je oglasila pesem. Najprej je zvenela nekam otožno, kakor da bi vsakdo ob tem petju z nekim hrepenenjem mislil na svoje v domovini in na rojstno vas. Pamagale so tudi obiskovalke. Splitčanka Nina, ki je stalno držala medvedka v naročju ali na mizi pred seboj, se morda ni takoj počutila zadosti domače. Ko so pa prav zaradi nje zapeli pesem Plovi, plovi, duboko je more, so se ji po oči kar zasvetile, nato pa je začela prepevati tudi sama. Za spomin jih je slikala.

Ob slovesu, samo po treh prsčnih urah, so imele solze v očeh, posebno njihova voditeljica ga. Habunek. Čeprav je bil njihov prihod v Melbourne zaradi športa, jim bo gotovo srečanje z rojaki na Jadranu ostal v lepem spominu. Morda bodo nekoč začutili, da smo s pesmijo, posebno ob slovesu, prikriivali solze. Srečanje z njimi je bila živa povezava z domovino.

Hvaležni smo vam za obisk!

SRČNE VEZI Z DOMOVINO
Tisti, ki ljubijo svojo domovino, cenijo tudi napore tistih izseljencev, ki ohranjajo in negujejo narodnostno izročilo, katerega so prinesli s seboj. Takšna je zagotovo ga. Lea Hubanek, vodja jugoslovanske ženske teniške reprezentance, ki je decembra lani obiskala s celotno skupino tudi naš klub Jadran. To smo spozna-

li ne le po ganljivem slovesu, pač pa tudi po pismu, ki ga je poslala iz domovine. V pismu pravi:
Draga Ivanka! Zahvaljujem se Vam in vsem v slovenskem klubu Jadran, ki ste nam priredili nepozabne trenutke v Avstraliji. Nikjer do sedaj nismo doživele tako toplega in pristranskega sprejema kot v Vaši sredini; bivanje med Vami nam bo ostalo v globokem in najlepšem spominu.

Bila sem ginjena do solz, ko sem videla Vašo veliko ljubezen do svoje lepe domovine. Storili ste košček te naše prekrasne Slovenije in Jugoslavije tu daleč v tujem svetu! Gojite slovensko besedo, slovensko pesem, čeprav ste mnogi že dolga leta tako daleč. Zdrave in globoke so Vaše korenine slovenstva. Cestitam Vam k Vašemu delu in k Vaši skrbi in trudu, da ostanete NAŠI! Če lahko doprinesem vsaj delček k temu, da Vam bo domovina še bližja, bom to vedno z veseljem storila, samo povejte mi, če lahko kdaj koli kaj pomagam.

Tako bi Vas rada vse objela, prišla za roke in odvedla domov — v okrilje naše tako lepe domovine. Naš narod si je v vojni z neizmernimi žrtvami priboril svobodo, prebredel je tudi težko ekonomsko krizo, ki je poglala mnoge naše v svet za kruhom. Danes so razmere pri nas vse boljše in boljše. Mnogi se sedaj vračajo za stalne, mnogi pa za enkrat le za praznike in dopuste. — Tudi Vas vse kliče domovina, da se vrnete v njeno okrilje.

Draga Ivanka, če Vas bo kdaj pot nanesla v Jugoslavijo, ste v mojem domu vedno dobrodošla. Pristrčen pozdrav vsem, predvsem pa Vam!

x x x
Tudi Mima Jaušovec nam je poslala najlepše novoletne želje in pozdrave.

MLADI ANSAMBEL "TRIGLAV"

V Melbourne je kar enajst slovenskih glasbenih ansamblov, ki razveseljujejo ne le Slovence, pač pa tudi druge srednje Evropejce. Ansambel "BLED" obstoja že devetnajst let, najmlajši "TRIGLAV" pa le kakšne dve leti. "TRIGLAV" bo z veseljem nastopal tudi na Zupančičevih svečanostih v klubu Jadran.

Člani ansambla "TRIGLAV" so stari med enajst in štirinajst let. Vodja ansambla je Denny Simčič, ostali člani pa so John Smrdelj, John Barič, John Fernetič in Paul Brožič. Njihov prvi glasbeni vzgojitelj je bil g. Franc Hartman, ki je poznan glasbeni delavec med slovensko mladino, saj je spravlil "na pot" že nekaj drugih slovenskih ansamblov.

Mladi ansambel je imel prvi nastop prav pri klubu Jadran. Sedaj nastopa enkrat mesečno in to pri različnih društvih, poleg tega pa ima še redne vaje. Mnogokrat igrajo tudi v Nemško-Avstrijskem klubu, pa tudi pri drugih narodnostnih društvih, vedno in povsod pa kot slovenski an-

sambel "TRIGLAV".
Da bi nas dolgo razveseljevali! Njihovim staršem pa iskrena hvala, saj brez njihove pomoči ansambel na bi zmožel.

ETNIČNI RADIO 3EA

Dvajsetminutni sporedi slovenskih društev so bili po odredbi vodstva Radia 3EA ukinjeni. Razlog za to je v tem, da so uredniki oddaj sedaj plačani za svoje delo, s tem so pa vezani na okvirna določila, ki so enaka za vse. Društva bodo po novem prispevala samo gradivo in to le po predhodnem dogovoru. S tem v zvezi je naš klub že prejel pismo sporočilo od direktorice jugoslovanskih oddaj ge. Kathy Kerry, s katerim nas vabi k sedelovanju v okviru teh novih pravi.

Za sporede kluba Jadran so skrbeli najprej Branka Jelenič, nato Ivo Valenčič in najdalj časa Fanika Natlačen. V imenu kluba vsem pristrčna hvala!

PEVSKI ZBOR

Tudi pevski zbor Jadran se skrbno pripravlja na klubske svečanosti, katerim bo dodal pomemben delež. Odkrivanje spomenika si brez zbora kar ne moremo predstavljati. Kakor smo izvedeli, je zbor postal poznan tudi že v Sloveniji. Pred božičnimi prazniki so posneli šest pesmi na trak in jih poslali Slovenski Izseljenski Matici v Ljubljano kot Jadranov novoletni pozdrav rojakom v domovini. Tako so v Sloveniji lahko slišali prelepo petje našega zbora.

KNJIŽNICA SREČKA KOSOLEVA NA JADRANU

Člani Jadrana, posebno učenci slovenske dopolnilne šole, so že dalj časa pogrešali knjižnico, v kateri bi si izposojali knjige in si ob njih bogatili znanje. Zaradi tega se je odbor kluba odločil, da bo v okviru klubskih prireditvev ob odkrivanju spomenika svečano odprl tudi lastno knjižnico, imenovano po pesniku slovenske Primorske Srečku Kosovelu. Nekaj knjig je že zbranih, darovali so jih člani, precej pa jih je na poti iz Slovenije, katere nam je podarila Slovenska Izseljenska Matica, Vsem darovalcem; posebno pa Slov. Izseljenski Matici pristrčna hvala.

SPORTNA TEKMOVANJA V POČASTITEV ODKRIVANJA SPOMENIKA

Vodja športnih tekmovanj g. Drago Vlah s klubskimi športniki vneto pripravlja športna igrišča in naprave. Z mladinsko skupino bo organiziral meddruštvena tekmovanja za pokal Otona Zupančiča. Tekmovali bodo v odbojki, vlečenju vrvi, brcanju žoge v cilj in biljaru. Za Jadran bo tekmovalo čez dvajset mladincev.

Tekmovanja v balinanju pa bo organiziral in vodil g. Frenk Iskra, sedanji predsednik Slovenske balinarske zveze za Viktorijo. Tudi balinarji bodo tekmovali za pokal Otona Zupančiča. Zaradi pomanjkanja časa pa bodo tekmovanja, žal, omejena le na eno igro za vsako skupino. Teh tekmovanj se bodo udeležili tudi balinarji iz Sydneya in Canberre.

ČLANI SLOVENSKEGA PEVSKEGA ZBORA JADRAN

Prvi tenorji:
Vladimir Trampuž (pevovodja), Emil Galčič, Stanislav Rutar in Ivan Burlovič.
Drugi tenorji:
Franc Iskra, Rude Jaksetič, Ivan Kutin, Alojz Kumar in Anton Iskra.

Prvi bas:
Franc Senkinc, Milan Iskra, Ivan Valenčič, Marjan Vihtelič, Ivan Iskra in Anton Poklar.
Drugi basi:
Franc Likar, Pavel Gustinčič, Franc Tomšič, Anton Volk, Berto Bačič, Emil Vadnal in Hugo Polh.

DROBNE ZANIMIVOSTI

Po mnenju članov Jadrana je letošnji koledar Slovenske Izseljenske Maticice izredno lep ne le po izgledu, ampak tudi po vsebini. Koledar se lahko kupi na Jadranu.

x x x

Klub Jadran se bo s svojimi slovenskimi narodnimi nošami udeležil spreveda na MOOMBY, folklorni prireditvi vseh etničnih skupin v Viktoriji. Udeležba na tej prireditvi je v sklopu ostalih jugoslovanskih skupin, ki so povezane preko Jugoslovanskega Co-ordinacijskega odbora.

OTON ŽUPANČIČ 1878 — 1949

Many a mighty fortress was built by man trying to defend himself from outside enemies. Ours is a small country, and physically we are, so to speak, at the mercy of the wolves. The Slovene fortress consists in its culture, this was our bulwark for ages past against all invaders.

The wolves came, exploited us and tortured us. Great numbers of us were forced to leave our land and migrated to the four corners of the Earth in search of a livelihood.

Slovenia has given birth to many a poet, a great deal more than its small numbers of inhabitants might justify. To quote the slovene-american writer Adamič: "in Slovenia, after farming, the biggest industry is culture."

Presern was our greatest of many poets, but it is Zupancic that we migrants, see as our Poet.

"Where are you native land? Here in the fields
beneath the Triglav? Among the Karavanks?
Among the furnaces and the mines
beyond the seas — you who know no bounds?"

thus our Poet asks in anguish. He himself experienced loneliness in foreign lands in search of sustenance which in his own land he was unable to obtain. In his melodious rhymes we identify ourselves when he says:

"In the world they go, and foreign lands may boast
of their hands' work and of their skill..."

Indeed he thus speaks about you and me. Blessed you be bountiful Australia for welcoming us and giving us sustenance, but rightly too, you can boast of our hands contribution to your growth. You might have been generous to us, but the sweat of our brows and our calloused hands more than repay your generosity.

Last year we celebrated the centenary of Župančič's birth. It was the little village of Vinica, in the Bela Krajina, that witnessed his first cry and it was to Vinica that his thoughts returned again and again when earning his bread in foreign lands. The same as our thoughts keep returning to our individual little villages.

He who trod the same steps heavy in alien lands as we do, only he is capable of expressing what we felt when we were taking that bitter road for the first time. In his poem "The train" Župančič cries out for all of us:

"Domovina daj mi roko
ne beži, ostani pri meni...
kot demon vlak z menoj gre v noc..."
"Motherland, give me your hand,
don't run, stay with we...
like a demon, with me on it
the train disappears in the night."

The train taking him from his native land, to distant places, becomes for him a menacing monster. How well do we all remember that heavy feeling in our hearts at our own departure.

In his life span of 71 years Župančič was very prolific in his output.

On the occasion of his 50th birthday in 1928, by then already famous and revered through the country, we have this description from Adamič of the celebrations: "In the year 1928 Oton Župančič, our most outstanding living poet has celebrated his 50th birthday and on this occasion, which was a holiday for the whole country, he was visited by one hundred delegations from all over Slovenia. The majority of these delegations were composed of farmers, amongst which some came from the most distant mountain villages. All brought gifts. The women bringing beautifully handmade articles. Some brought bags of potatoes, hams, sausages and other farm produce. Most of them brought him money, which they had collected through their village committees. Regional choirs came to sing under his windows. Student quartets from Ljubljana came to sing his own songs." (Adamič 1934).

The above as a glimpse of Župančič's popularity and the love and appreciation of his own people towards him.

Poet, playwright, translator. He translated 15 Shakespearian plays into slovene, and works by Charles Dickens, Wilde, Moliere, Schiller etc.

His poetry ranges from love lyrics and humorous or satirical to delightful children's poems. His Ciciban is a friend of every slovene child.

During the dark years of the last war Župančič did what he could for his people fighting in the forests and mountains against the nazi scourge.

Even when everything seemed doomed he refused to give up hope.

In his poems he castigated the local collaborators:

"While underfoot they trample human right,
and truth is now a prey to scorn and spite;
while perfidy is honoured by one's kin,
and love of freedom is a crime, a sin;
while those above us spread discord, unrest,
and pious fools preach fratricide with zest;
love, like a waif, without a hearth or home
from door to door must a beggar roam;
while violence and treason hold their sway,
man's pride, like wormy fruit, is thrown away,
I feel within a prison foul we rot —

And death cannot be worse than such a lot."

It is with pride and deep felt gratitude towards him that we slovene migrants in Australia and in particular the members of the "Jadran" club are going to unveil his image cast in bronze. This image so masterfully sculpted by the doyen of Slovenia sculptors: Kalin, whose presence at the unveiling will be an added honour for all of us.

And on that day the Poet question:

"Where are you, native land?..."

will be answered by the multitude present: Here too by the right earned with our sweat, but especially alive in our hearts is a piece of Slovenia alive and thriving.

(V.Z. Breclj)

Z VLAKOM

(Oto Župančič)

Odhod. In zažvižgal je vlak skozi mrak. ki vse predolgo v srcu mu spita trpka bolest in ljubezen še nema...

O devojka ti, ob oknu sloné, si čula ta vrisk, plakajoč skozi V venec sklenite se, njo naj objema,

o zbogom, domovina! noč: njo, za vekove bolečin.

In kakor ovije se val okrog skal, Kličem te sredi polnoči, ob Gradu se lije Ljubljana, kličem te z glasom stražarja, vsa z mesecem posejana; ki šteje ure, ko noč leži. boječe se strehe stiskajo, Daj svoj škrlat, po vrsti mi križi bliskajo, njo ž njim ogrni, poslednji, zlat pozdrav ki žalovala v obleki je črni in gasnejo v mraku daljav. dolge noč brez nad.

Pošastno sopihajoč Ne beži, ostani pri meni, kot demon vlak gre v noč. domovina, tesno me okleni.

Mejica teče ob tiru, Pošastno sopihajoč za njo v polnočnem miru kot demon vlak gre v noč. gubijo se polja, s stezami prepeta,

tam breza samotna, kraljična Beži... vse beži... Le v dalji zakleta, planine!

glej, mesecu kaže srebrni nakit. Tam zemlja je naša zakipela, z goré razgleduje se Mati Marija, zahrepenela, v nebo je hitela, sijajna, pokojna zre svet pod v višino pognala se kot val, seboj, a v naletu pod zvezdami val je sijajna, pokojna razliva svit... obstal...

Vasica med drevjem... in tam domačija Tako strmi zdaj sredi višine okameneli zanos domovine: gozdarja na samem... in vse za blešče se v daljavi razdrti grebeni, menoj. nad njimi, glej, zvezde, čuječni plameni:

Pošastno sopihajoč ko spi naša zemlja, le one nad njo kot demon vlak gre v noč. skrbe z menoj, bede nad nočjo... In glej: planine in zvezde gredo z menoj,

Skrij, mesec, za oblak se skrij, vse drugo gubi se za mano v naj je ne vidim, kako beži, pokoj. kako ostaja za mano domovina...

S silo neznano Razširi, raztegni se, króg planine! si segla mi do duše globin: domovine, do zdaj nisem vedel, kako sem

kako te ljubim globoko... tvoj sin, v brezkončno obzorje, Domovina, daj mi roko, dom moj!

ne beži, ostani pri meni, sem tleh, tesné, resné me okleni, in pel ti bom pesem visoko, kamor nese me jadro — na tvojih pel materi češčenj, vajah, kot ni ti še nihče pel... kamor hoče srce — pri svojih Src milijon bom razvnel, ljudeh... uklonil jih tvoji oblasti,

raznetil v dušah strasti 'Kam, misel? Stoj!

bom plemenite, mlade, Pošastno sopihajoč da radovoljno zaklade kot demon vlak z menoj gre v najdražje pred te polože. noč —

Zvezde, stopite z zenita in še danes v tuji slavi strmih višin! neznanca me tuja zarja Kliče vas sin, pozdravi...

IZ PISMA PESNIKA PHILLIPA

Predsednik kluba Jadran g. Herman Jaksetič je prejel pismo od pesnika g. Martina Phillipa, katerega je klub zaprosil, da bo odkril Župančičev spomenik. V pismu se zahvaljuje za čast, ki mu je s tem izkazana in med drugim piše:

"I very much welcome the opportunity to attend and speak at this occasion. Many of my own poems deal with Europe and it makes me very happy to have contact with societies of European people who are now living in Australia but remember their own culture with love and pride."

MRAVLJA DELAVKA

V organizacijski odbor za odkrivanje Župančičevega spomenika je bil imenovan tudi g. Tone Kirn. Prevezel je težko in odgovorno nalogo ureditev prostorov in pripravo temeljne plošče za spomenik. Odgovornost je prevzel z veseljem in s tistim tihim zadovoljstvom, kakor že tolikokrat preje, kadar je bilo potrebno kaj narediti za klub.

Tone Kirn je ustanovni član Jadrana in je bil vseskozi v odboru. Skrbel je za gradbena dela in za vzdrževanje obstoječih klubskih zgradb in naprav, še posebno pa je poznan kot odlični organizator skupinskih del. Da bi si člani lažje predstavljali, kako bo izgledala dvorana, katero so nameravali zgraditi na Jadranu, je po načrtih izdelal maketo stavbe, za kar je bilo veliko zanimanje. Značilno za njega je to, da se pri delu za klub dosledno ravna po sklepih odbora. Člani Jadrana pa ga še prav posebno cenijo tudi zato, ker za svoje delo ne išče pohval in priznanj; če kdo o njem kaj pohvalnega pred njim pove, mu v njegovi skromnosti postane celo nerodno.

Na Jadranu pa je še več takšnih "mravelj", toda Tone je zagotovo eden tistih, ki so nam vedno za vzor.

ZAHVALA UČITELJICI

Na šolski prireditvi so se otroci in matere šolskih otrok zahvalili učiteljici Ivanki in ji izročili ček za 250 dolarjev, kolikor je, po njihovem mnenju, v preteklem letu imela stroškov s šolo. Učiteljica je bila iznenadena in lepe misli vesela, ček pa je poklonila klubu s posvetilom, naj se ta denar porabi za ureditev šolske sobe. To plemenito dejanje pa pravzaprav pokaže učiteljico Ivanko da ji je učenje slovenskih otrok le notranja potreba v želji, da ostanejo Slovenci in da bi čim bolj spoznali domovino svojih staršev. Najdražje plačilo ji je, da otroci s spoštovanjem izrekajo besedi Slovenija in Jugoslavija. Starši pa so s svojim darilom le želeli izraziti hvaležnost Ivanki, da uči otroke materini jezik.

ZAKLJUČEK SOLE

Ob zaključku dopolnilne šole za leto 1978 je bila na Jadranu prisrčna prireditev, katero so priredili učenci šole. Za nastop jih je pripravila njihova učiteljica, celotna prireditev pa je bila posvečena Otonu Župančiču.

Drugi del sporeda pa je dopolnil moški pevski zbor Jadran. Zopet je zadonela pesem po naše. Po naše zato, ker se nam zdi, da zveni petje naših pevcev bolj nežno in občuteno.

Na tej prireditvi smo imeli tudi goste. Prisoten je bil jugoslovanski generalni konzul za Dr. Trajkovski s soprogo, konzul s soprogo, upravnik poslovalnice J.A.T. v Melbournu g. Milanovič in Matjaž Vodušek direktor Euro Furniture (Slovenije Lesa) tudi s soprogo.

JAVNA ZAHVALA JAT-u

Člani Slovenskega P. Socialnega Kluba Jadran se iz vsega srca zahvaljujejo upravi Jugoslovanskega Aero Transporta v Melbournu in domovini za nadvse cenjeno uslugo, ki so jo izkazali našemu klubu s tem, da so brezplačno pripeljali v Avstralijo kip Otona Župančiča in nam podarili letalsko karto do domovine in nazaj ter za prikazovanje dokumentarnega filma "Slovenija v sliki in besedi". Posebna zahvala upravniku JAT-ove poslovalnice v Melbournu g. Milanoviču.

Klub Jadran priporoča vsem bralcem "TRIGLAVA", da potujejo z letali naše letalske družbe J.A.T., saj nas prav J.A.T. najlepše povezuje z domovino!

VELIKA ČAST ZA KLUB JADRAN

Odborniki kluba Jadran so po temeljitem preudarku sklenili da bo Župančičev spomenik odkril kakšen pomembnejši avstralski kulturni delavec. Odločili so se, da bodo zaprosili g. Martina Phillipa, pesnika, ki je izdal že več pesniških zbirk, in univerzitetnega profesorja, ki predava exropsko literaturo na Monash University v Melbournu. Ko je zvedel za to željo in prošnjo, je bil silovito iznenaden in srečen. Rekel je, da se bo takoj posvetil jugoslovanski in še prav posebno slovenski literaturi. Vsporedili bi ga lahko s sodobnim slovenskim pesnikom Cirilom Zlobcem.

KANGLICA (Oton Župančič)

Deklica šla je po vodo z lepo srebrno kanglico. Zora ne nebu sevala, ptičica v logo pevala. Jagoda zrela nudi se: "Daj, le za hip pomudi se!" "Jagoda rdečka — dober dan! Ali moj bratec je bolan, in on ozdravel prej ne bo, da mu prinesem z vrelca vodo, deklica moram zajeti jo, predno še once obsveti jo..." Hladne vodice zajela je, bistro domov odhitela je. Deklica šla je po vodo z lepo srebrno kanglico, deklica je domov prišla, kanglica bila zlata vsa.

Slike na strani 5. in 6. so pesnetki z JADRANA v Melbournu in predstavljajo prostovoljno delavce (žal samo nekatere), ki so žrtvovali tedne in tedne svojega časa za skupnost.

ŽUPANČIČ VZGAJA

Učenci Slovenske Dopolnilne Šole Jadran pridno spoznavajo pesnika Otona Župančiča preko njegovih pesmi. Ob tem pa se ne učijo le slovenščine, pač pa se tudi vzgajajo v čuteče dobre ljudi. Vsaka njegova pesem ima vzgojni pomen. Pesem "Ciciban in Čebela" govori o pridnosti in odkritosrčnosti, obsoja pa laž. "Ciciban Cicifuj" uči, da se umivamo in da cenimo čistočo. "Kanglica" pa prikaže ljubezen med otroci in pripravljenost sestrice, da pomaga bolnemu bratcu, saj teče še pred zoro k studencu po zdravilno vodo, ki ga bo ozdravila. Vse pesmi so učencem razložene, tako da jih pravilno doumejo.

Ko je učiteljica ga. Ivanka imela na Radiu 3EA razgovor, v katerem je obširno obrazložila pomen in potek odkrivanja spomenika, je pripravila tudi 9 let-

no učenko Patricijo Surino, da je recitirala na radiu pesem "Kanglica". Vedeti je želela, koliko učenka pesem razume, zato jo je vprašala, zakaj se deklica ni ustavila pri rdečih in dišečih jagodah. Učenka ji je lepo odgovorila, da mora biti sestrica več do brata, kot do dišečih jagod. Na vprašanje pa, zakaj je morala zajeti vodo, predno jo je sonce obsvetilo, pa ni vedela odgovoriti. Učiteljica ji je pomagala: Ker ima voda zdravilno moč samo pred sončnim vzhodom in da je pomagala bratcu, ji ni bilo težko vstati tako zgodaj. Dobro delo lahko storiš le, če nisi lenuh. Tedaj pa se je deklica zdrznila. Zaupala ji je, da so to jutro vsi bolj dolgo ležali, ker so bili prejšnji večer na obisku pri prijateljih. Učiteljica jo je potolažila, da človek še ni lenuh, če enkrat bolj dolgo poleži.

Patricija je pesmico doživela po svoje. Tudi ona ima brata...

RAZSTAVA IZUMOV

REKA — Tu je bila VI. jugoslovanska razstava izumov, tehničnih izboljšav in novitet "Rast Yu 78". Posebni ocenjevalni odbor je letošnje veliko nagrado jugoslovanske žirije dodelil Gorenju iz Velenja za skupni prikaz eksponatov in za razvoj inventivne dejavnosti. Zlate plakete so med drugimi dobili M. Japelj, M. Hohnjec, N. Vitezović in P. Jerman iz novomeške Krke in Gorenje za pralni stroj z možnostjo kombiniranja programov varčevanja. Srebrne plakete so dobili Andrej Janc iz lendavske "Nafta", M. Japelj, M. Oklobdžija in D. Babič iz Krke, Elektrokovina Elektronika iz Maribora, Novole s iz Novega mesta, Kla-

divar Žiri, Libela iz Celja in Gorenje za pralni stroj z elektronskim programatorjem; bronaste plakete pa so dobili Alojz Tomazin iz koprškega Cimosia in Ngrdo "Nikola Tesla" reške-Vldo Oblk iz Zelezne Štore. ga "Novega lista" je letos dobil inž. Vladimir Zima iz rafinerije Nafta iz Reke za napravo za oceno termičnih strojev motornih olj in dodatkov.

13,5 MILIJONA TURISTOV

— Po najnovejših statističnih podatkih se je v prvih osmih mesecih letos mudilo v Jugoslaviji nekaj več kot 13,5 milijona turistov. Zabeležili so 68 milijonov nočitev, kar je za 14 odstotkov več kot lani.

SLOVENSKI KLUB PLANICA

vabi vse rojake in njihove prijatelje na

SLOVENSKI LETNI BAL — 1979

v soboto 28. aprila 1979 ob 7.30h zvečer
v WOLLONGONG TOWN HALL — WOLLONGONG.

Cena: \$4.00, upokojenci in šolska mladina \$2.00

Vstopnice lahko naročite pri odboru Planice —
P.O. Box 84, DAPTO, 2530 ali telefonsko na (042)-61 4075

AUSTRALIA'S No.1
IMPACT REFRIGERATORS

C

ek

inosti in
aparati,

*Kot kaže
fotografija, niso
pri JADRANU
samo delali.
Za žejne sta
skrbeli med drugimi
tudi predsednica
ženske sekcije
BRANKA ISKRA
(na levi) in
DRAGICA KALC.*

